

„Роња, разбојничка кћи“, Астрид Линдгрен
Роња је мој херој

У књизи „Роња, разбојничка кћи“ имамо опис девојчице Роње која је увек била љута и непријатна према свима. Њен карактер одредио је заправо њен отац Матис који је увек постајао љут када се појави његов пријатељ из детињства Борка. Чудно је то да се некадашње дечачко најбоље пријатељство претвори у највеће зло; да два друга постану два непријатеља? Матис је имао Роњу, а Борка је имао сина Бирка. И као што се може претпоставити, деца не знају за мржњу, нетрпељивост, злобу, сукобе, па су се тако Роња и Бирка волели и дружили. Утицај одраслих био је јак. Роња се није смела дружити са Бирком и то јој је променило карактер. Постала је љута и незадовољна и претворила се у девојчицу коју нико није волео. Она је слушала и гледала како се њен тата понаша, па се и она понашала исто. Једном јој је то досадило, па је побегла у шуму са Бирком. Живели су у Медвеђој пећини. То је био њихов начин да „опамете“ своје родитеље. Циљ је постигнут. Два некадашња пријатеља Матис и Борко поново су то постали, а Роња је постала весела девојчица лепог понашања коју су сви волели.

Роња је мој херој! Она ме научила да никада не треба да се свађамо и љутимо на своје пријатеље. Научила ме да треба да се промишља о поступцима, да се лагано рукује речима како некога не бисмо повредили.